

Carmen Escrivá

16. júla, na sviatok Našej Panej z Hory Karmel sestra sv. Josemaríu Escrivá Carmen oslavovala narodeniny. Po celý život vnášala Carmen vrúcnosť a teplo charakterizujúce domáci život rodiny Escrivovcov do novej, nadprirodzenej rodiny, ktorú náš Otec založil.

23.07.2015

Biskup Alvaro del Portillo, ktorý veľmi dobre poznal matku aj sestru sv. Josemaríu, píše vo svojej knihe *Ponorení v Bohu* o tom, čo ony dve

znamenal pre začiatky a pre rozvoj Opus Dei. „Prítomnosť matky a sestry nášho zakladateľa všade tam, kde ich bolo treba, mala pre Dielo nevyčísliteľnú hodnotu.“ 16. júla 1899 na sviatok Našej Panej z Hory Karmel prišla na svet najstaršia zo šiestich detí Josého a Dolores Escrivá. Dostala meno Carmen a bola sestrou sv. Josemaríu Escrivá, zakladateľa Opus Dei. Sv. Josemaría raz poznamenal: „Carmen mi vždy tvrdila, že nemá povolanie. A bola to pravda, nemala ho, no obetovala sa práci pre Dielo s veľkou láskou...”

„Ochota matky a sestry nášho zakladateľa pomáhať mala podstatný vplyv na Opus Dei,“ povedal Mons. Alvaro del Portillo, ktorý ich obe veľmi dobre poznal.

„V septembri 1934 náš zakladateľ sa otvorene radil o Opus Dei so svojou matkou, sestrou Carmen a s bratom Santiagom. Ak bola matka synovi

dovtedy vždy spoľahlivou oporou, od toho okamihu s ním spolupracovala účinnejším, hoci nenápadným spôsobom. Podporovala ho v jeho prianiach a vytušila i tie, čo zostali nevypovedané; podriaďovala svoje osobné a rodinné plány Božím zámerom a dala sa k dispozícii synovi so všetkým, čo mala.

Po vojne, keď sa na začiatku zariadovalo bývanie na Jennerovej ulici, podaroval zakladateľ svojej mamy životopis sv. Jána Bosca. „Azda len nečakáš,“ ohradila sa, „že tu budem fungovať ako matka dona Bosca? Lebo na také čosi nemám najmenšiu chuť!“ „Ale mamička,“ odvetil, „veď ty už tak funguješ!“ A mama, ktorá to vedela rovnako dobre ako on, vybuchla smiechom. „A budem to robiť aj ďalej a s radosťou,“ povedala.

Jeho sestra Carmen sa zachovala rovnako. Aj ona sa zriekla života pre

seba a vložila všetky svoje schopnosti do služby Dielu – najprv možno len z náklonnosti k bratovi, no vždy s veľkou láskou k Bohu.

Tieto dve ženy vniesli vrúcnosť a teplo charakterizujúce domáci život rodiny Escrivovcov do novej, nadprirodzenej rodiny, ktorú náš zakladateľ práve vytváral. Badali sme to v dobrom vkuse, ktorý sa prejavoval v mnohých malých detailoch, v jemnosti, s ktorou sa k sebe ľudia správali, ale aj v spôsobe, akým sa starali o bežné materiálne veci v dome. Tento prístup vyžadoval – a to je to najdôležitejšie – mať trvalý záujem o druhých a ducha služby, ktorého charakterizuje bdelosť a odriekanie. Toto všetko sme pozorovali v charaktere nášho Otca a teraz sme to videli aj u našej Starej mamy (pani Escrivá) i Tety Carmen. Nemohli sme si to predsa nevážiť, a tak v nás celkom spontánne a prirodzene zapustili korene rodinné

zvyklosti a tradície, ktoré sú aj dnes živé vo všetkých centrách Diela: rodinné portréty a fotografie, ktoré pomáhajú pretvoriť dom na domov, príprava narodeninovej či meninovej torty pre každého oslávenca, vkusná kytička kvetov položená s láskou pred obrázok našej Panej či na iné vhodné miesto v dome...

Ich ochota pomáhať mala mimoriadny význam pre Opus Dei zvlášť v prvých dňoch. Carmen sa k tejto práci, ktorú už vykonávala samostatne, stavala vždy s hlbokým zmyslom pre zodpovednosť. Zariadila domácu správu mnohých centier Diela, pričom sa statočne pasovala s počiatočnými problémami a nepohodlím. No len čo všetko riadne fungovalo, ustúpila do úzadia. Nikdy sa neznepokojovala, nepodliehala nervozite, obavám či sklúčenosti, nestrácala trpezlivosť. Vždy pôsobila vyrovnane a oplývala vnútorným pokojom a dôverou v

Boha, ktorá znásobovala účinnosť jej konania. Spomínam si napríklad na to, ako rozbiehala správu prvých dvoch duchovno-formačných domov Opus Dei v Španielsku - La Pililla v provincii Ávila a Molinoviejo neďaleko Segovie. Na začiatku sme tam nemali ani elektrinu. Carmen sa ako vždy správala, akoby to pre ňu nebol nijaký problém a vykonávala túto prácu dovedy, kým sa podmienky neusporiadali tak, že domácu správu mohli prevziať ženy z Opus Dei.

Musíme mať na pamäti, že Carmen nebola členkou Diela. Nemala také povolanie. Avšak zakaždým, keď náš zakladateľ požiadal svoju sestru o pomoc so záležitosťami Diela, odpovedala vždy veľkoryso.

Stará mama obetavo pracovala pre Dielo dva roky po skončení španielskej občianskej vojny. Carmen venovala všetok svoj čas potrebám

Diela takmer dvadsať rokov, putujúc z miesta na miesto – všade tam, kde bola potrebná jej prítomnosť.“

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/carmen-
escriva/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/carmen-escriva/) (07.08.2025)